

אורח חיים היומי לכל השנה – עםוד אחד ליום אלול

"משה" שואל מחבריו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומי
ליימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה – עםוד אחד ליום
אלול

"יעקב" משביבו: איזה סוג שאלה, זה שאלת עכשווית?
באליו היתה שואל אותו אם אני רוצה לחיות, באילו היה השיר אחר?

כל השנה
- הלוות -
- בכל יום -
ובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

קדום הלימוד יאמרו: הנה רוצה למדוד, בdry שיבאנו הפלמוד לוי מעשה, ולמי מדורות ישרות. ולבני נדעת הקורה. וברבינו עוזה לשם יחוּד קודשא בריך הוא ושביגתא בשם יהוה ובשם אדני מותנתקדים יאהדרנה עז וידי הגואלים בדחילו ורחימתו ביהודה שלים בשם כל ישראל.

קנים או יותר הבאים מגוע אחד וקשרם בראשם השני אינה נקראת חביבה כיון שעיקרן אחד ואם אגד מהם קנה אחר ויש בין שניהם עשרים וחמשה הויא חביבה. הנה: וכל חביבה שאינה קשורה משני ראייה שכפולין לטלטהךך אינה חביבה ומותר לסכך בה (צ"י יוסף נספסקיס):

חביבה שאין קוראים אותה אלא למכרם במנין ומיד כשיקגנה הקונה יתרנה אינה חביבה:
יב. אם סיכך בחביבה והתיירה כשרה כיון שאין אישורה אלא משומ גזירה אבל חביבה שהעללה ליבש ונמלך עליה לסייעך שפსולה מן התוראה אינה ניתרת בהתרה אלא צרכיה ננען:
יב. וכן אסור לסכך בנסרים שרחבן ארבעה אפילו הפכו על צדן שאין בהם ארבעה ואם אין ברחבן ארבעה כשרים אפילו הם משופים שודומים לכלים ונহגו שלא לסכך בהם כלל:

יט. פירס עליה סדין מפני החמה או תחתיה מפני הנשר כלומר שלא יהיה עליין וקסמין נושרין על שולחנו פסולה אבל אם לא פירס אלא לנאותה כשרה והוא שיהא בתוך ארבעה לסכך ויש אמורים שסוכה שהיא מסוככת כהכלתה וירא שמא ייבש הסכך או ישרו העליין ותהייה חממה מרובה מצלה ופירס עליה סדין שלא תחביבה או תחתיה שלא ישרו העליין כיון שהסדין גורם שעיל ידו צלחה מרובה חממתה פסולה אבל אם לא כיון בפרישת הסדין אלא להגין מפני החמה והעלין או לנאותה כשרה ובלבבד שיהיא בתוך ארבעה לסכך ומיהו לכתלה לא יעשה אלא אם כן הוא ניכר לכל שימוש כדי להגין או שהוא שורי במים שאז ניכר לכל שאינו שוטחו שם אלא ליבש:

סימן תרל – דיני דפנות הסוכה. ובו י"ג מעיפים
א. כל הדברים כשרים לדפנות (ואין צורך להעמידם דרך גידילתן) (ועל). ואפילו חממה מרובה מצלה מהמת הדפנות כשרה. הנה: מכל מקום לא יעשה הדפנות מדבר שרייחו רע (ל"ז) או דבר שמתביבש תוך שבעה ולא יהיה בו שיעור מהיצה (למי עמו):

סידרנו את סדר השולחן ערוף אוכז זיין לשלג – עםוד איזה ליום. ובסדר השלוחן ערוף אוכז זיין לשלג – עםוד איזה ליום. ובפמ"ל איזה מינוסורו אשר יונסר לו לרבר יומם ביומו. ויזכה לחיות ב"ז עולם הבא". לא לפרטם לכל הידידים ובפתני בסיסיות ובפתני מדרשיות לחייב את הרבהם לעילוי נשמת הקרובים. וזה יהי זכות היותר זכויות תלמידים.

המשך סימון תרלט – מה מה צריך להיות הסכך
ג. ענפי תאנה וביהם תנאים זומורות וביהם ענבים אם פסולת מרובה על האוכל מסככין בהם ואם לאו אין מסככין בהם ואם קצרים לאוכל יש לידים תורהائق לאוכל לקבל טומאה וצריך שהיא בפסולת כדי לבטל האוכל והיד ואם קצרים לסייעך או אין לידים תורהائق לאוכל ונמלך עליהם לסייעך אין המחשבה מוציאה הידות מהתורת האוכל עד שיעשה בהם מעשה שניכר שרוצה אותם לסייעך כגון נון שידוש אותם:

יא. מסככין בפינוג'ו הנזכר בערבי שומר. (זהו מאכל בהמה ואין אדם אוכל אותו אלא לרפואה) (לכ"י יומס נמי מ' מלך כי וכל צו):

יב. סיכך בירקות שמהרין לייבש אף על פי שפסולים לסכך מפני שמקבלים טומאה אין דין כסכך פסול לפסול באربعה טפחים אלא כאoir חשבי לפסול בשלשה ואם אין דרכם לייבש דין כסכך פסול ופוסלים באربعה טפחים. הנה: וכל מה שדרכו לייבש בתוך שבעה מיד דינינין ליה כאילו הוא ייבש (ל"ז פיק קמלה לקופה) והוא אויר ופוסל בשלשה אפילו מן הצד. (סגורות מימיוני פיק לך לסוכה):

יג. כל דבר המחויר אין מסככין בו ודיננו כדין האילן:

יד. יש דברים שאסור חכמים לסכך בהם לכתלה והם מיini העשבים שאינם ראויים לאכילה ואינם מקבלים טומאה וריהם רע או שנושרים עליהם דחישין שמא מתוך שרייחן רע או שעיליה נושרים יצא מן הסוכה:

טו. וכן אסור לסכך בחביבה מפני שפעמים שאדם מניח חביבתו על גג הסוכה ליבשה ואחר כך נמלך עליה לשם סוכה ואוותה סוכה פסולה משומ תעשה ולא מן העשו בפיסול וגזרו על כל חביבה אותו זאת וכיוון שמןוי זה אסורתו לא הוציאו לא בחייבת שדרך ליבשה ואין זה בפחות מעשרים וחמשה קנים היליך כל חביבה שהיא פחותה מעשרים וחמשה קנים מותר לסכך בה ואם עשרים וחמשה

סידרנו את סדר השולחן ערוף אוכז זיין לשלג – עםוד איזה ליום. ובפמ"ל איזה מינוסורו אשר יונסר לו לרבר יומם ביומו. ויזכה לחיות ב"ז עולם הבא". לא לפרטם לכל הידידים ובפתני בסיסיות ובפתני מדרשיות לחייב את הרבהם לעילוי נשמת הקרובים. וזה יהי זכות היותר זכויות תלמידים.